

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרָטִית פְּקוּדֵי כ"ה אָדָה ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בְּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשִׁי

בְּצִלְאֵל הַכִּיֵּן אֶת שְׁאֵר בְּגְדֵי הַכֹּהֲנִים. הַמַּעִיל לַכַּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁהָיוּ בוֹ פְּעֻמוֹנִים וְרִמּוֹנִים. אֶת הַמַּגְבַּעֹת שֶׁל הַכֹּהֲנִים וְהַמְצַנְפֹת שֶׁל הַכַּהֵן הַגָּדוֹל, אֶת הָאֲבִנֹת וְהַצִּיץ שֶׁל הַכַּהֵן הַגָּדוֹל.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ה לַחֹדֶשׁ פָּרָק קי"ט מַחֲצִית רֵאשׁוֹנָה

הַתְּהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם, פָּרָק קי"ט הוּא הַפָּרָק הָאָרוֹךְ בְּיִתְרָה בְּכָל הַתְּהֵלִים. הוּא כָּל כָּךְ אָרוֹךְ, שֶׁלֹּא אוֹמְרִים אֶת כָּל הַפָּרָק בְּיוֹם אֶחָד אֶלָּא מְחַלֵּק לְיוֹמִים.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף". הַרְבֵּי מִסְבִּיר שֶׁהִיָּה זֶה דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁאָמַר שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַדְּבָר הַיָּקָר בְּיִתְרָה. דָּוִד הַמֶּלֶךְ- הִיָּה מֶלֶךְ, וְהָיוּ לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד זָהָב וְכֶסֶף, הוּא הַבֵּין מַה זֶה לְהַתְעַסֵּק עִם כֶּסֶף כָּל הַזְּמַן. לָכֵן דּוֹקָא הוּא יָכוֹל לוֹמַר שֶׁכַּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם הַרְבֵּה כֶּסֶף וְזָהָב הוּא צָרִיךְ לְדַעַת וְלִהְרַגִּישׁ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַדְּבָר הַיָּקָר בְּיִתְרָה.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמִרִים פָּרָק ל"ז (כ"ה אָדָר שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

כְּדִי לְהַבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה, יֵשׁ צָרָךְ בְּעִבּוּדָה שֶׁל כָּל הַיְּהוּדִים יַחַד.

חַז"ל אוֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא עַל מְנַת שְׁהִיְהוּדִים יְקִימוּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

לְיְהוּדִים יֵשְׁנִים 600,000 נְשָׁמוֹת כְּלָלִיּוֹת שֶׁמֵּהֶן מְגִיעוֹת כָּל יְתֵר הַנְּשָׁמוֹת. לָכֵן גַּם הָעוֹלָם מְחַלֵּק 600,000 (שְׁשִׁים רְבּוּא) חֲלָקִים שֶׁמְחַלֵּקִים כָּל אֶחָד לְחֲלָקִים עוֹד יוֹתֵר קְטַנִּים. לְכָל נְשָׁמָה יֵשׁ אֶת חֲלָקָה בְּעוֹלָם אוֹתוֹ עֲלֶיהָ לְהַפְּךָ לְקְדוּשָׁה.

לְכָלנוּ יֵשְׁנִים דְּבָרִים שֶׁעֲלִינוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְעִבּוּדַת ה'. מַה שֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים לְפָרְנֶסָה, אוֹ דְּבָרִים שְׂגוֹרְמִים לְשִׁמְחָה אוֹ חִיּוֹת אֲצִלְנוּ כוֹלָם הֵם פְּרָטִים שֶׁל הַחֲלָק שֶׁלָּנוּ בְּעוֹלָם שֶׁעֲלִינוּ לְהַפְּכֵם לְקְדוּשָׁה. יֵשְׁנִים יְהוּדִים שֶׁעוֹבְדִים אֶת ה' בְּאִמְצָעוֹת הַגְּלִיָּדָה שֶׁלָּהֶם, וְיֵשְׁנִים בְּאִמְצָעוֹת שִׁירָה אוֹ נְגִינָה וְלְכָל אֶחָד חֲלָק מְשֻׁלוֹ. כַּאֲשֶׁר כָּל יְהוּדֵי דוֹאָג לְבַצֵּעַ אֶת חֲלָקוֹ בְּעוֹלָם, כָּל הָעוֹלָם יִתְרַגֵּל לְקְדוּשָׁה וְיִהְיֶה מוֹכֵן לְגֵאֲלָה.

היות והיום יום נכתב בשנה שהיו בה שני חודשי אדר (שנה מעברת) נלמד שני קטעי "היום יום" מדי יום!
כ"ה אדר א' - אחרי אמירת שיר של יום (היום יום ___ בשבת שבו היו הלויים אומרים..) אומרים קטע קצר המתחיל במלים "הושיענו" אותו אומרים מדי יום. כולל שבת, יום טוב, ראש השנה ויום כפור.

כ"ה אדר ב' - החסיד ר' מרדכי מהורודוק ספר מה היה הדבר הראשון שחסידים למדו כשהגיעו לאדמו"ר הזקן בליאזנה.

"וואס מען טאר ניט, טאר מען ניט, או ווס מען מעג, דארף מען ניט" - מה אסור לעשות, אסור, ומה שמותר - מותר.

ישנם דברים שאסור לאכול אותם, למשל אוכל לא כשר, או אסור לשנא את החבר, אסור לעשות זאת. נקודה.

ישנם גם דברים שמותר לנו לעשות - למשל לאכול ממתקים, או לשחק משחקי מחשב, אבל עלינו לחשב לפני כל פעם, האם אנו צריכים אותם לעבודת ה' ? האם זה יעזר לנו להתפלל יותר טוב או לשמח בשבת? או שאנו לא באמת צריכים אותם? אם אנו לא צריכים אותם, לשם מה עלינו לעשות אותם?

החסידים נהגו להקדיש שלוש או ארבע שנים כדי להפנים את הזהירות לעשות תמיד את הדבר הנכון. ורק אז הם קבלו הזדמנות להפנס ליחידות עם האדמו"ר הזקן כדי לשמע מה הדרך הראויה עבורם בעבודת ה'.

ספר המצוות / מצות עשה ה'

המצוה היומית, **מצות עשה ה'** היא אותה מצוה כפי שלמדנו אתמול - כל יהודי צריך להתפלל מידי יום.

רמב"ם / הלכות תפלה פרקים י"א, י"ב, י"ג

פרק י"א - בפרק זה לומדים על בית הכנסת. במקום שבו ישנם עשרה יהודים עלינו לדאג לכך שיהיה בית כנסת. לבית כנסת צריך להתנהג בכבוד, ועלינו לשמור אותו נקי, לטאטא את הרצפה וכדומה.

פרק י"ב - לומדים את ההלכות על קריאת התורה. עזרא הסופר תקן שיקראו בתורה בימי שני, חמישי ובשבת כדי שלא יעברו שלושה ימים רצופים ללא שמיעת המלים הקדושות של התורה.

פרק י"ג - בפרק זה הרמב"ם מלמד את הלכות קריאת הפרשיות מידי שבוע. כך מסימים את כל התורה מידי שנה.

הידעתם שישנם אנשים שנהגו לקרא קטעים קצרים מהתורה ולסיים אותה רק אחת לשלוש שנים?

דרכי החסידות / כ"ה אדר

היום הוא יום מיוחד, כ"ה אדר, יום ההלדת של הרבנית חיה מושקא.

ביום ההלדת הראשון של הרבנית מיד אחרי הסתלקותה, הרבי אמר שעלינו לעשות משהו מיוחד

לְכַבּוּדָהּ, וְלַהֲתַחֵיל בְּמִבְצָע שֶׁכָּל אֶחָד יַחְגֵּג אֶת יוֹם הַהֲלָדָת הַיְהוּדִי שְׁלוֹ!

מַה הַבּוֹנָה לַחְגֵּג אֶת יוֹם הַהֲלָדָת?

לְקִיּוֹם מְנַהֲגִים מְסִימִים שֶׁיִּהְיוּ אֶת יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלֵנוּ לְיוֹם מִיָּחָד. מְנַהֲגִים אֵלּוּ יִזְכִּירוּ שְׁנוֹלְדָנוּ כְּדִי לְמַלֵּא שְׁלִיחוֹת מִיָּחָד שֶׁה' צָרִיךְ שֶׁנַּעֲשֶׂה כָּאֵן בְּעוֹלָם כְּדִי שֶׁמְשִׁיחַ יוּכַל לְבוֹא. כְּשֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים בְּיוֹם הַמִּיָּחָד הַזֶּה כְּרָאוּי זֶה יַעֲזֹר לָנוּ לְקִיּוֹם עוֹד יוֹתֵר טוֹב אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלֵנוּ.

הֵאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת כָּל עֲשֵׂרֵת מְנַהֲגֵי יוֹם הַהֲלָדָת?

1. לְעֵלוֹת לַתּוֹרָה (מַעַל גִּיל בַּר מִצְוָה).
2. לְתַת יוֹתֵר צְדָקָה, בְּפֶרֶט לְפָנֵי הַתְּפִלָּה
3. לְהַתְּפַלֵּל טוֹב יוֹתֵר (תּוֹסֶפֶת בּוֹנָה לְחֶשֶׁב עַל הַתְּפִלָּה לֵה').
4. לְלַמֵּד אֶת פָּרֶק הַתְּהִלִּים הַחֲדָשׁ (זֶהוּ הַפָּרֶק שֶׁל הַשָּׁנָה אוֹתָהּ אַתֶּם מִתְּחִילִים, לְמַשָּׁל יֵלֵד בֶּן חֲמֵשׁ אוֹמֵר פָּרֶק ו' בֵּינּוֹן שֶׁהוּא מִתְּחִיל אֶת הַשָּׁנָה הַשִּׁישִׁית לְחִיּוֹ)
5. לְלַמֵּד יוֹתֵר תּוֹרָה
6. לְלַמֵּד מֵאִמֵּר בְּעַל פִּה (אוּ אֶפְלוּ רַק חֶלֶק מֵה' הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם) וְלַחֲזֹר עֲלָיו בְּהַתּוֹעֲדוֹת.
7. לְעֲזֹר לְעוֹד יְהוּדִי לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקִיּוֹם מִצְוֹת (לְמַשָּׁל אֶחָד מֵהַמְּבַצְעִים).
8. לְעַרְךָ חֶשְׁבוֹן נָפֶשׁ (לְחֶשֶׁב כִּיצַד הַתְּנַהֲגָנוּ בְּמִשְׁפַּח הַשָּׁנָה הַחוֹלְפֹת וְלַחֲחִלֵּיט שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה תִּהְיֶה עוֹד יוֹתֵר טוֹבָה).
9. לְהַחֲחִלֵּיט הַחֲלֻטָה טוֹבָה (מִשֶּׁהוּ חֲדָשׁ בְּשְׁלִיחוֹת הַפְּרָטִית שֶׁה' נָתַן לָכֶם)
10. לְעַרְךָ הַתּוֹעֲדוֹת (לְקִנּוֹת פְּרִי חֲדָשׁ וּלְכַרְךָ עֲלָיו שֶׁהַחֲיָנוּ אִם זֶה אֶפְשָׁר. וְלַהוֹדוֹת לֵה' שְׁנֵתָן לָכֶם שָׁנָה נּוֹסֶפֶת לְחִיוֹת כָּאֵן בְּעוֹלָם הַמִּיָּחָד שְׁלוֹ וּלְקִיּוֹם אֶת הַשְּׁלִיחוֹת לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה).

תְּפִלָּה / סֵדֵר הַתְּפִלָּה חֶלֶק ג'

מְקַדָּשׁ לְעֵלוּי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נַחֲמָה צָפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

כְּאִשֶּׁר מִתְּחִילִים לְהַתְּפַלֵּל, הַנְּשִׁמָּה רַק שְׁבָה לְיְהוּדִי, וְרַק מִתְּחַבְּרִים בְּאִמְצָעוֹת הָאֲמוּנָה לֵה'. לְכֵן הַחֶלֶק הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה (מוֹדָה אֲנִי וְהוֹדוּ) מוֹדִים (מְלִשׁוֹן הוֹדָאָה בְּעֵנִי) שְׂאִין עוֹד שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם חוּץ מֵה'. מוֹדִים שְׁזוֹ אֶמֶת, אֶפִּילוּ שֶׁלֹּא מְרַגִּישִׁים אוּ מְבִינִים זֹאת עֲדִין.

הַחֶלֶק הַשֵּׁנִי שֶׁל הַתְּפִלָּה הוּא פְּסוּקֵי דְזִמְרָה. אוֹמְרִים מְלִים שֶׁל שְׁבַח לֵה', הַמְּדַבְּרוֹת עַל הַבְּרִיאָה שֶׁל הַכֹּל וְאִיךָ ה' דוֹאֵג לְכָל דְּבַר וּלְכָל אֶחָד בְּכָל זְמַן.

כְּאִשֶּׁר אוֹמְרִים מְלִים אֵלּוּ, וַיִּדְעִית הַמְּשַׁמְעוֹת שְׁלֵהוּ, מְעוֹרֶרֶת אֶת הָאֱהָבָה הַמְּסוֹתֶרֶת בְּלֵב כָּל יְהוּדִי לֵה'. הַנְּשִׁמָּה אִף הִיא יְכוּלָה לְהַתְּפַשֵּׁט לְמַדּוֹת וְאֵז יְכוּלִים לְעַבּוֹד אֶתְּךָ אֶת ה'.

הַחֶלֶק הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל הַתְּפִלָּה הוּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהַבְּרָכוֹת שֶׁלְּפָנֶיהָ וְאַחֲרֶיהָ. זֶה מִצְוָה בְּפָנֵי עֲצָמָה לְקַרֵּא קְרִיאַת שְׁמַע פְּעֻמִּים בְּיוֹם, בְּבִקְרָה וּבְלֵילָה.

חַז"ל הוֹסִיפוּ שְׁתֵּי בְּרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע וּבְרָכָה אַחַת אַחֲרֶיהָ בְּשַׁחֲרִית, וּשְׁתֵּי בְּרָכוֹת לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּי בְּרָכוֹת אַחֲרֶיהָ בְּעֶרְבִית. יְחַד יֵשׁ שְׁבַע בְּרָכוֹת כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּתֵהִלִּים: "שְׁבַע בְּיוֹם הַלְּלִיתִיךָ".

הַקָּטָע הַזֶּה בְּתְפִלָּה, עוֹזֵר לְנִשְׁמָה לְהִגִּיעַ לְשִׁכָּל. מְשַׁתְּמָשִׁים בְּשִׁכָּל כְּדִי לְחֶשֶׁב וְלַהֲבִין אֶת ה' וְכִיצַד רוֹצִים לְעַבֵּד אוֹתוֹ. הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי שְׁמַע, אוֹמְרִים שֶׁיֵּשׁ לֵה' הַמּוֹן מְלָאכִים שְׁבִטְלִים לְחַלּוֹטִין לֵה' וְיֵשׁ לָהֶם כָּל מַה שְׁמַבְקָשִׁים. אֲבָל ה' בָּחַר בְּמִיָּחָד בְּנוֹ, יְהוּדִי גִשְׁמִי, כְּדִי לְתַת לוֹ אֶת הַמִּצְוֹת, לְכֵן אֶפְשָׁר

להתחבר אליו. דבר זה גורם ליהודי לחוש אהבה עמוקה לה', אהבה המגיעה מהשכל. אחר כך קוראים שמע. מבקשים את העינים כדי שלא להסתכל על העולם הגשמי, אפשר לחשב על כך שהכל זה ה' וה' הוא הכל. אפשר לטעם איך נראה העולם מצדו של ה'. קל יותר לעשות זאת כאשר העינים עצומות. (בחסידות זה מכונה "יחודא עילאה").

פותחים את העינים ואומרים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" אפשר לראות את העולם סביבנו אבל עדין חשים את מה שאומרים בקריאת שמע, שהכל הוא באמת ה'. (בחסידות זה נקרא "יחודא תתאה").

"ואהבת", אומרים שמוכנים להתחייב לאהבת ה' ולהתנהג בדרכיו. עכשו הנשמה נכנסת לכל חלק מאתנו, ומוכנים להשתמש בכל האדם כלו – בנפש האלוקית, בנפש הבהמית, בשכל, במדות- בכל הגוף כדי לעבד את ה' במשך היום.

כך מתכוונים לחלק הבא של התפלה שאותו נלמד בעזרת ה' מחר.

גאֵלָה וּמְשִׁיחַ / מֵה פְּעֵלְתֵי?

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בתפלת שמונה עשרה אומרים: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", מבקשים מה' שמשיח יבא ויציל את עם ישראל.

אומרים גם "ותחזינה עיננו" מבקשים מה' להשיב את ירושלים.

אם חושבים על מה שאומרים, מבינים עד כמה צריכים לרצות את משיח. ואז כל אחד שואל את עצמו "מה עשיתי היום כדי שזה יקרה? מה עשיתי היום כדי להביא את משיח?"

(ראה לקוטי שיחות חלק כ' עמוד 384, מגלה לגאֵלָה עמוד 158)